

EVANGELIE

Toen Jezus op bezoek was bij een farizeeër, kwam een vrouw naar Hem toe. Ze hilde. Jezus' voeten werden nat van haar tranen, die zij droogde met haar haren. Daarna kuste de vrouw de voeten van Jezus en balsemde ze die met de olie die ze had meegebracht. De farizeeër die Jezus uitgenodigd had, dacht bij zichzelf: „Als deze man een profeet was, zou Hij weten dat deze vrouw een zondares is.” Jezus sprak: „Simon, deze vrouw heeft Mij zoveel liefde getoond. Daarom ook zijn al haar zonden vergeven. Wie weinig wordt vergeven, kan weinig liefde tonen.” Jezus' tafelgenoten vroegen zich af wie Hij wel mocht zijn, dat Hij zelfs zonden vergaf. Tegen de vrouw zei Jezus: „Uw zonden zijn vergeven. Uw geloof heeft u gered. Ga in vrede.”

Naar Lucas 7, 36-50

VERGEVEN OM DE LIEFDE

Jezus laat zien hoe liefde doet vergeven. Met het wassen en drogen van Jezus' voeten toont de vrouw dat ze spijt heeft over haar fouten. Haar liefde en respect maken dat Jezus haar vergeeft en haar een nieuwe kans wil geven.

Hoe vaak lopen we niet weg van onze fouten of zeggen we snel 'sorry' zonder er echt stil bij te staan dat we iemand pijn deden? Je hart luchten kan nochtans deugd doen. Zeker als de ander je vergeeft. En jij krijgt een nieuwe start. Durf je het toch aan niemand vertellen? Vertel het dan aan Jezus. Hij luistert altijd en veroordeelt niet. Want zijn liefde voor jou is eendeloos.

LUNCHEN TEGEN EEN EERLIJKE PRIJS

Ken jij FAIR TRADE? Dat betekent letterlijk 'eerlijke handel'. Boeren in het Zuiden hebben recht op een rechtvaardige prijs voor hun cacao of honing. Zo kunnen ze voortbouwen aan een toekomst voor hun kinderen. Oxfam reikte het label FAIRTRADESCHOOL uit aan enkele scholen die de handen uit de mouwen staken. „Wij organiseerden een pannenkoekenlunch met eerlijke ingrediënten”, vertellen de tweedejaars van Don Bosco in Houthalen. In de basisschool IN DE ENGELSE HOF in Lanaken maakte de schoolkok lekkere bananensoep voor de Fair Trade Minimarkt. „Met de opbrengst van onze vorige markt kochten we dertien geitjes voor Mali”, vertelt juf Sabine. „Voor elke geit kregen we een geboortekaartje. Zo werd elke klas peter van een geit. Op het klimaatlied en het antipestlied werd er gedanst. Sabine: „Wat we met de opbrengst van onze jongste Fair-Tradedag zullen doen? Daarover beslissen alle leerlingen. Misschien hebben we wel voldoende voor een waterput in Ghana.” (mc)

Een (h)eerlijke pannenkoek smaakt dubbel zo goed.

© Griet Hendrickx

FOETSIE

Stef DESODT

Alle klinkers zijn met de noorderzon verdwenen. Vul je ze aan? Moeilijk? Lees even het evangeliestukje hiernaast.

D. VR..W M..KT M.T H..R TR.N.N D. V..T.N V.N J.Z.S N.T
Z. K.ST D. V..T.N V.N J.Z.S .N B.LS.MT Z. M.T .L..
Z. T..NT D. VR..W H..R L..FD.
.W Z.ND.N Z..N V.RG.V.N, Z.GT J.Z.S

ROOD, OF WAAROM PESTEN NIET GRAPPIG IS

Ik knipoog naar Paul. Paul grijnst naar Freek. Lien schaterlacht. We fluisteren de wangen van Tuur vol kleur. Van tomaat tot paprika tot kersenrood. 'Laat me met rust!', zucht Tuur. Jan De Kinder leest voor uit zijn boek. Achter hem verschijnen de tekeningen op een groot scherm. Veel rood zit er in. Rood is ook de titel van het boek. „Ik vind de tekeningen wel mooi”, fluistert Sara naast me.

Het boek heeft ook een ondertitel, die luidt: **Waarom pesten niet grappig is.** „Ik werd als kind erg gepest”, vertelt Jan. Hij toont de te-

„Het is belangrijk dat juf of meester het pestprobleem aankaart in de klas. Als iemand zijn vinger opsteekt en durft zeggen 'Ik zag het ook', dan volgt snel de hele klasgroep”, zegt Gie van het Vlaams Netwerk Kies Kleur tegen Pesten.

Jan: „Het verhaal en de tekeningen nodigen uit om te praten over pesten. Wat voel je als je ernaar kijkt of luistert? Het boek leert je jezelf te verplaatsen in de ander. Ben ik zoals Lien of gedraag ik me af en toe als pestkop Paul? En hoe voelt het om gepest te worden?”

Juf Marina liet de kinderen van haar klas tekeningen maken over het boek en over pesten. „Velen tekenden een akelig dier dat lijkt op de enge hond in het boek”, zegt ze. „Ik word ook snel rood”, vertelde een van de kinderen. „Iedereen heeft wel iets waardoor hij anders is”, antwoordden de anderen. „Daarom hoef je toch niet te plagen of te pesten.”

kening van Tuur op de speelplaats. „Dit maakte ik ook mee. Als bezorgde papa wil ik er vandaag mee voor zorgen dat pesten op school geen kans krijgt.”

Lien is het hoofdpersonage in het verhaal. Ze plaagt Tuur met zijn rode wangen. De anderen doen lekker mee, tot het plagen pesten wordt en Tuur ongelukkig achterblijft. Lien krijgt medelijden met Tuur.

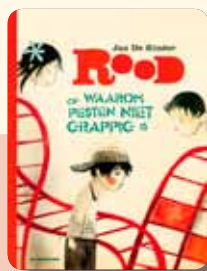
Maar hoe stop je het pesten? De juf komt tussenbeide. Zal Lien haar vinger durven opsteken en vertellen wat er aan de hand is, of zal ze zwijgen, zoals de rest van de klas?

Jan geeft nog een goede raad mee: „Word je gepest, vertel het dan aan iemand die je vertrouwt. Geloof niet in het beeld dat pesters van jou maken. Dat geldt evengoed voor kinderen die het pesten zien gebeuren: praat erover.”

Gelukkig loopt het verhaal in het boek goed af. Lien steekt als eerste dapper de vinger in de lucht. Freek, Daan en Lars volgen. De lelijke groep wordt een mooie groep. En Tuur, die bloost van geluk!

Martine CROONEN

Jan De Kinder, *Rood, of waarom pesten niet grappig is*, De Eenhoorn, Wielsbeke, 2013, 32 blz., 13,95 euro.

OP • TOCHT mag vijf boeken weggeven. Stuur een postkaart of e-mail met het antwoord op de vraag 'Hoe heet de gepeste jongen in het boek?' naar OP • TOCHT, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, optocht@kerknet.be.